

איחוד משפחתי

בפרשתנו בשעה שיעקב ומשפחתו יורדים למצרים התורה מספרת שכאשר הם הגיעו לבאר שבע יעקב הקריב "זבחים לאלהי אביו יצחק", הפרשנים מעלים מספר פרשנויות מדוע יעקב ראה צורך להקריב קורבן שלמים דווקא בשעה זו?

הרש"ר הירש מעלה פרשנות מיוחדת וקושר את הקרבת ה"זבח" שהוא קורבן שלמים לאיחוד המשפחתי שעמד להתרחש. אחרי עשרים ושתיים שנה שבהם מצב רוחו של יעקב, ומן הסתם של המשפחה כולה היה ירוד. אחרי שנים רבות של ניתוק וריחוק מיוסף, המשפחה עומדת כעת להתאחד יעקב הרגיש שעל איחוד שכזה יש צורך להודות לרבובו של עולם.

ההודיה מתרחשת דווקא סביב קורבן שלמים, בגלל שמקורבן זה כולם יוכלו לאכול, כולם יוכלו להתקדש, ולהרגיש חלק מכך: "שכל חדרי משפחתנו הם מקדשים, ושולחנותינו מזבחות, שבנינו ובנותינו הם כוהנים וכוהנות..." (רש"ר הירש בראשית מו, א).

החסרון של אחד מבני המשפחה פוגע במרקם המשפחתי, כל ילד וילד הוא גילוי מיוחד של הקשר שבין ההורים והקב"ה, (נדה לא, א "שלושה שותפים באדם"), וגם בקשר שמתפתח בין הילדים כדור השני להוריהם. על השבת האוצרות האלו לחיק המשפחה חש יעקב כי יש צורך להודות באמצעות הקרבת קורבן שיבטא את השותפות של כולם.

אחדות זו של המשפחה על כל אגפיה, באה לידי ביטוי בפירוט המורחב של התורה על כל אחד מבני המשפחה שירד למצרים. "כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים" (בראשית מו, כז), בית יעקב השלם הוא תוצר של נוכחתם של כל אחד מהפרטים כחלק מהמשפחה הרחבה.

שהדברים יהיו לעילוי נשמת מורנו ורבנו הרב חיים מאיר דרוקמן ז"ל.

הרב זאב שמע

חוקר תורני במרכז אחוה
וחבר 'בוחרים במשפחה'

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם

